

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 9 november 2004 av Bouygues SA och Bouygues Télécom

(Mål T-450/04)

(2005/C 31/51)

(Rättegångsspråk: franska)

Bouygues SA och Bouygues Télécom, Paris respektive Boulogne Billancourt (Frankrike), har den 9 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Louis Vogel, Joseph Vogel, François Sureau, Didier Théophile, Bernard Amory och Alexandre Verheyden.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i Europeiska gemenskapernas kommissions beslut K(2004) 3060 av den 2 augusti 2004,
- ogiltigförklara artikel 2 i nämnda beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot beslut nr K(2004) 3060 av den 2 augusti 2004 i vilket Europeiska kommissionen ansåg att aktieägarförskottet som Frankrike beviljade Groupe France Télécom i december 2002, i form av en kredit på 9 miljarder euro, tillsammans med de uttalanden som gjorts sedan juli 2002, innebar ett statligt stöd som var oförenligt med gemenskapsmarknaden. Kommissionen beslutade dessutom att detta stöd inte skulle vara föremål för återkrav.

Angående fastställandet av stöd kritiserar sökandena dessutom kommissionen för att den i det ifrågavarande beslutet inte som statligt stöd kvalificerade de åtaganden som följde av den franska regeringens uttalanden, vilken öppet stödde France Télécoms kredit från juli till oktober 2002, trots att detta företag, som var tungt skuldsatt, markerades av enorma förluster.

Till stöd för sina yrkanden, gör sökandena gällande

- att kommissionen felaktigt tillämpade artikel 87 i fördraget, genom att vägra att som statligt stöd kvalificera den franska regeringens uttalanden i juli, september och oktober 2002, tagna vart och ett för sig eller tillsammans. Svaranden borde härvid ha konstaterat att de nämnda uttalandena medförde en fördel för France Télécom som snedvred både konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna;
- att det ifrågasatta beslutet grundas på motsägelsefulla och otillräckliga skäl. Det preciseras i detta avseende att

svaranden efter att ha konstaterat att den franska regeringens uttalanden uppvisade alla kännetecken för statligt stöd, inte drog den logiska slutsatsen att dessa skulle kvalificeras som stöd;

- att artikel 14.1 i förordning nr 659/1999, om tillämpning av artikel 88 i fördraget, liksom väsentliga formföreskrifter har åsidosatts på grund av bristande skäl. Sökanden anser härvid att kommissionen mycket väl hade kunnat fastställa stödbeloppet utan att åsidosätta Frankrikes rätt till försvar, och att ett återkrav av stödet i fråga inte i föreliggande fall skulle ha stridit mot principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 12 november 2004 av Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications - AFORS Télécom

(Mål T-456/04)

(2005/C 31/52)

(Rättegångsspråk: franska)

Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications - AFORS Télécom, med säte i Paris, har den 12 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Olivier Fréget.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 2 i beslut nr K(2004) 3060 av den 2 augusti 2004, angående statligt stöd som Frankrike har genomfört till förmån för France Télécom;
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Inom ramen för en plan som har som mål att återställa balansen i det franska telekommunikationsföretaget France Télécom, har Frankrike, som vid tidpunkten var majoritetsägare i detta företag, beviljat det ett aktieägarförskott för att stärka eget kapital i form av en kredit på 9 miljarder euro. Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet konstaterat att förskottet i fråga innebär ett statligt stöd. Den har emellertid i artikel 2 i detta beslut bestämt att förskottet inte skall vara föremål för återkrav.

Sökanden påstår att den förenar en stor del av de alternativa telekommunikationsoperatörerna i Frankrike, som är direkta konkurrenter till France Télécom, och anser att den har rätt att begära ogiltigförklaring av den sistnämnda artikeln. Till stöd för sin talan gör sökanden först gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att anse att den inte kan uppskatta förmånen som France Télécom har erhållit genom franska statens handlanden och uttalanden. Kommissionen har dessutom åsidosatt proportionalitetsprincipen, eftersom det hade varit mindre menligt för marknaden att godta ett belopp som är lägre än det verkliga värdet av förmånen och dess effekt på konkurrensen, än att utesluta allt återkrav. Sökanden menar vidare att kommissionen i varje fall inte är tvungen att på ett precist sätt utvärdera stödbeloppet.

Sökanden hävdar även att kommissionen har missbedömt den fasta rättspraxisen som inte tillåter avsteg från skyldigheten att återkräva olagligt stöd förutom i fall av exceptionella omständigheter när det föreligger absoluta hinder. Sökanden gör även gällande att kommissionen hade fel när den ansåg att återkrav av stödet skulle strida mot rätten till försvar liksom principen om skydd för berättigade förväntningar.

Sökanden anser dessutom att kommissionen har åsidosatt principen om öppenhet och insyn genom att underlåta att tillstålla andra intresserade, inklusive sökanden själv, vissa expertrapporter som Frankrike överlämnade, som var avgörande för lösningen som kommissionen kom fram till.

Sökanden anser vidare att kommissionen har åsidosatt handlägningsreglerna genom att inte ta hänsyn till de krav som föreskrivs i dess egna riktlinjer för omstruktureringsstöd. Enbart det faktum att kommissionen förklarat ett stöd vara oförenligt för att sedan inte kräva att det skall återvinnas, utgör enligt sökanden dessutom maktmissbruk. Slutligen gör sökanden gällande att motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 november 2004 av CAMAR S.r.l.

(Mål T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Rättegångsspråk: italienska)

CAMAR S.r.l. har den 22 november 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Wilma Viscardini, Simonetta Donà och Mariano Paolin.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens vägran som uttryckts av generaldirektören för jordbruk i skrivelse av den 10 september 2004 (prot. D(2004) 29695 A/25707), vilken mottogs den 20 september 2004,
- förordna om verkställighet av punkt 1 i domen av den 8 juni 2000 i de förenade målen T-79/96, T-260/97 och T-117/98,
- förplikta kommissionen att verkställa punkt 1 i domslutet i ovanstående dom i form av ett penningbelopp som motsvarar värdet av de licenser som kommissionen skulle ha utfärdat på grund av den nämnda domen men som den inte har utfärdat, vilket värde uppgår till 5 065 600,00 euro, eller annat belopp som förstainstansrätten eventuellt fastställer, jämte tillägg på grund av förändrat penningvärde och ränta enligt den räntesats som förstainstansrätten bestämmer från den 8 juni 2000 till dess betalning sker,
- förplikta kommissionen att ersätta den ideella skada – till det belopp som förstainstansrätten bestämmer – som sökanden lidit, genom dess aktieägare, på grund av att domen av den 8 juni 2000 inte verkställts, och
- förplikta kommissionen att ersätta CAMAR:s rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att kommissionens underlåtenhet – som består i att kommissionen inte har vidtagit någon konkret åtgärd och inte heller har förslagit Camar några lämpliga åtgärder för att verkställa domen i mål T-79/96 (vilken underlåtenhet varar sedan den 8 juni 2000) – och den uttalade vägran att verkställa domen som uttryckts i skrivelsen av den 10 september 2004 utgör ett allvarligt åsidosättande av artikel 233 EG.

Det är inte längre möjligt att utfärda de licenser som kommissionen borde ha tilldelat sökanden till följd av domen, eftersom det inte kommer att gälla några tullkvoter för import av bananer från tredje land utan sådan import kommer att vara helt fri. Camar begär därför verkställighet på likvärdigt sätt i form av ekonomisk ersättning. Sådan ersättning är, enligt fast rättspraxis, tillåten när det inte längre är möjligt att verkställa en dom på visst sätt.

Sökanden begär vidare skälig ersättning för den ideella skada som orsakats av att domen av den 8 juni 2000 inte verkställts. Enligt fast rättspraxis är en sådan underlåtenhet i sig tillräcklig för att ge rätt till skadestånd eftersom skyddet för berättigade förväntningar åsidosatts. I förevarande fall är dessutom åsidosättandet av skyddet för berättigade förväntningar mer allvarligt på grund av att Camar förlitade sig på kommissionens avsikt att verkställa domen såsom uttryckts i en skrivelse av den 20 maj 2003, vilken avsikt nu har tagits tillbaka.